

τεῖ ἑξαιρετικὴν λατρείαν. Πᾶν ὅ,τι προξενεῖ βλάβην αὐτῇ, θεόν
ν' ἀποφεύγηται. Βλάπτουσι δὲ ταύτην οἰονόηποτε πάθος καὶ
πᾶσα σκέψις. Ἰδίως τὸ μῖσος, ἐπιφέρει δυσμορφίαν ἧτις πάλιν
προξενεῖ τοὺς μορφασμούς.

Διαβαίνει αὕτη. Ὁ Ἰάκινθος καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἴστανται ἐν τῷ
μέσῳ τῆς σκηνῆς.

Ἡρακ. Ἐνοεῖτε ὅτι τὸ μυστήριον τῆς ὠραιότητός της δὲν
εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ ἢ ἀνάλογος ἐκφρασις τοῦ σώματος καθ' ὅλας
τὰς στάσεις.

Ἰάκ. Διάβουλε, πῶς κατώρθωσας νὰ τὸ καταμετρήσης ;

Διέρχεται, εἰσερχομένης τῆς Ζιτέλλας καὶ περιστοιχουμένης
ὑπὸ νεανιῶν.

Ζιτέλ. Ἡρὸς Θεοῦ ὁποῖοι ἄνθρωποι εἴθε ! Εἶνε ἀλήθεια ὅ,τι
λέγετε, ἀλλ' εἰς τί ὤφελει νὰ τὸ εἶπητε. Προτιμώτερον νὰ δια-
σκεδάξῃ τις ἢ νὰ συζητῇ οὕτως εἰπεῖν περὶ διασκεδάσεων.

Βαλδ. Ἐχει δίκαιον, ἢ συνεχῆς σκέψις προξενεῖ ἐγκεφαλί-
τιδα.

Ζιτέλ. Καὶ πρὸ πάντων θλίβει τὴν καρδίαν. Ἀληθῶς ὑπάρ-
χουσι λυπηρὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θεόν νὰ μὴ ἀναλογίζηται τις,
τοῦθ' ὅπερ πολὺ εὐκόλον. Ἀροσιούμενός τις πρὸς αὐτὰ καθίστα-
ται ἐρημίτης, ἐνῷ διασκεδάζων ἀπέχει οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ πηρο-
μοίων βλαβάνων. Δὲν γίνεται τις φιλόσοφος εἰμὴ ἐν τῇ πλήξει
ὡς συμβαίνει εἰς τὸν γέροντα Δουῖκα. Τί δὲ νὰ πράξῃ τις μεθ'
ἐνὸς γέροντος, ὅστις οὐδὲν ἔχει αἰσθημα πλέον, πάντοτε δὲ μὲ
τὰ βιβλία του καὶ τοὺς μάγους του ! . . .

Ὁ οἶνος κυκλοφορεῖ, ἢ μουσικὴ ἐνισχύεται.

Βαλδ. Οὐδὲν μονιμώτερον τῆς χριστιανότητος ἡδονῆς.

Βελιλ. Τότε ἢ ἀπόλαυσις ἔσται τὸ σκοπούμενον τοῦ βίου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΝΟΤΑΡΗΣ.*

* Ἐν τῷ Β'. ἀριθμῷ κατὰ παραυρεμὴν ἐτέθη Μανουήλ
2ημ. Ἐρμανουήλ.